

FOTO: UNSPLASH.COM

Børn og unge i en corona-tid

Selv om vi i en eller anden grad er ved at have vænnet os til at leve i en verden med corona, er det stadig en skelsættende verdenshistorisk begivenhed, vi befinder os i. Corona-pandemien har haft betydning for vores verden og for os hver især på rigtig mange måder. Den har også haft betydning for vores børn og unge og for de kirker og foreninger, der arbejder blandt denne målgruppe. Det vil vi se nærmere på i denne udgave af KPI's

Nyhedsbrev. Vi bringer en længere artikel, hvor forskerne Heidi Frølund Pedersen og Aida Hougaard Andersen giver indblik i undersøgelser om coronakrisens påvirkning på børn og unge og kommer med bud på, hvordan vi voksne bedst kan støtte. I forlængelse af artiklen bringer vi et par kommentarer fra ledere i kirkeligt børne- og unge arbejde om deres oplevelse af arbejdet i en corona-tid.

Herudover byder bladet på forskel-

lig information, fx om KPI-akademi og KPI's nye samarbejde om religionspædagogik. Og så bringer vi en boganmeldelse af Benjamin Hougaard om bogen *Skole uden skældud*, som lægger op til refleksion over vores egen tilgang til skældud.

God fornøjelse med et spækket og spændende Nyhedsbrev. +

*Hanne Terp Legarth,
Instituttleder i KPI*

TAK for gaverne til KPI i 2021!

2021 har været et ganske særligt år for KPI, idet vi for første gang har skiftet institutleder. Efter sådan et år er vi ekstra glade for gaverne, da de ud over at sørge for en positiv økonomi også opleves som en opbakning til vores arbejde.

Årsregnskabet 2021 tegner tilfredsstillende, når vi tager højde for coronaens indvirkning og skiftet af institutleder. Det samlede gavebeløb blev

i 2021 mindre end vanligt, men da vi samtidig ikke har brugt det forventede beløb på etablering af nyt kontor, bliver underskuddet heldigvis ikke større end forventet. I sidste nummer af Nyhedsbrevet bad vi om en gave på 115.000 kr. Vi modtog i løbet af november og december 141.150 kr., hvilket er mere end vi havde turdet håbe på. Mange tak for jeres støtte!

Der skal lyde en særlig tak for gaven

til KPI oven på dette år. Vi håber, I vil bære med også i det kommende år både økonomisk og i forbøn. Vi har stor brug for jeres fortsatte opbakning og medleven! +

*Lars Larsen,
kasserer i KPI's bestyrelse*

*Hanne Terp Legarth,
institutleder i KPI*

SIDE 1 2 3 4 5 6 7 8

- Skole uden skældud
- Tak til Karna
- Hvordan navigerer børn og unge i Covid-19 tider? Og hvordan støtter vi voksne dem bedst?
- Arbejdet blandt børn og unge i kølvandet på corona
- KPI i nyt samarbejde om religionspædagogik
- Religionspædagogisk symposium d. 18.-19. marts 2022
- KPI Akademi 2022-2023
- Efterskolekursus i november 2021

➤ | **Bog anmeldelse af Benjamin Hougaard,
viceskoleleder på Haderslev Kristne Friskole**

Skole uden skældud

På skolen, hvor jeg arbejder, startede en ny pige i en klasse på mellemtrinnet efter sommerferien. Da hun havde været hos os i en uges tid, spurgte klasselæreren hende, om hun var glad for at være startet på skolen. Hun gav udtryk for at være meget glad for det, for "her på skolen skælder lærerne ikke ud."

Et tankevækkende svar – dog kunne jeg nok sagtens komme i tanke om en situation eller to, hvor der er blevet skældt ud hos os. Ikke desto mindre er jeg overbevist om, at det er svært at finde en lærer eller pædagog i det hele taget, som faktisk synes skældud er en super idé. De fleste af os, som har oplevet at skælde ud, har ganske tydeligt mærket de negative konsekvenser, skældud har på eleverne og på os selv, når det sker.

Ifølge de tre forfattere til bogen *Skole uden skældud* er netop skældud et stort problem i den danske skole. 82 procent af 424 adspurgte lærere og pædagoger skælder ud på jobbet, og mellem en fjerdedel (mellemtrin og udskoling) og over halvdelen (indskoling) af børnene oplever skældud. Skældud defineres af forfatterne som "at udtrykke sig på en uvenlig måde uden hensyntagen til den andens perspektiv" (*Skole uden skældud* s. 19 og 22).

Bogens første to kapitler går direkte i kødet på skældud som fænomen og beskriver det som magtmisbrug, der ikke bør finde sted i skolen. I debatten, der rejste sig i forbindelse med bogens udgivelse og senere nyheden om Danmarks første skældudfri skole, er bogen og dens forfattere da også blevet kritiseret for at udskamme lærere og pædagoger, som gør deres bedste i en presset skolehverdag med mange udfordringer.

Det kan sagtens tænkes, at forfatterne kunne have valgt en bedre kommunikationsstrategi, og ja, der etableres ikke mange ventiler for læseren i de første kapitler. Men det ændrer ikke ved, at bogens pointer er videnskabeligt underbygget og ta-

ger direkte afsæt i hverdagen med en sand parade af cases og eksempler fra skolehverdagen, hvor både elever og lærere kommer til orde.

Fra og med kapitel tre bliver bogen særdeles hjælpsom. Faktisk er der rigtig meget konkret vejledning at hente i kapitlet "Redskabskassen", og bogens store styrke er, at den er meget praksisnær. Med udgangspunkt i, at læreres lederskab kan være meget tydeligt uden at skælde ud, præsenteres tre trin som alternativet til skældud: Vær rolig, vær nysgerrig, vær hjælpsom. Dette udfoldes med konkrete hjælpesætninger og brugbare vendinger, præsenteret i forskellige kontekster og cases.

De øvrige kapitler behandler bl.a. relevante neuropsykologiske emner som stress-respons-systemer, automatreaktioner og mentaliserings-evne, og der sættes også fokus på, hvordan en bestemt skolekultur og -struktur kan spænde ben for læreres og pædagogers praksis og dermed fremme skældud. De sidste kapitler omhandler vigtige forudsætninger for at udvikle fremtidens skole som en skole uden skældud.

Uden tvivl en vigtig bog, som har kant – også politisk – og som skaber debat. Set ud fra en kristen pædagogisk synsvinkel, kan der bl.a. med bogen rejses følgende spørgsmål: Er

skældud et lige så stort problem som beskrevet ovenfor i de kristne børneinstitutioner og på de kristne skoler? Bør de institutioner og skoler, der bekender sig til et kristent værdigrundlag, ligefrem gå foran med at være skoler uden skældud? ➤

Skole uden skældud er skrevet af skoleforsker Louise Klinge, forfatteren bag den populære bog *Lærers relationskompetence* (2017), lærer Mette Thor Jørgensen og børneforsker Erik Sigsgaard, som bl.a. har skrevet bogen *Skældud* (2003). Bogen er bl.a. blevet suppleret med en hjemmeside www.skoleuden-skældud.dk og et afsnit i podcasten "Stemmer fra skolen". 287 sider, Dafolo Forlag 2020.

Tak til Karna

Karna Larsen har i fire år været regnskabsfører i KPI. I forbindelse med at KPI's kontor er flyttet væk fra det nordsjællandske, har Karna valgt at opsige sin stilling i KPI. Vi er taknemmelige for, at hun var villig til at blive i KPI de sidste måneder af 2021 efter flytningen og dermed hjælpe med at skabe stabilitet i en overgangstid og gøre regnskabsåret færdigt. KPI's bogholderi bliver fremover varetaget af Elly Bro Skuldbøl på Menighedsfakultetets fællesadministration.

Mange tak til Karna for din tjenstvillighed og din store medleven i KPI's arbejde! ➤

**Skrevet af Heidi Frølund Pedersen,
Lektor, Health, Klinisk Institut, Aarhus Universitet**

**Aida Hougaard Andersen,
Adjunkt, Det Sundhedsvidenskabelige Fakultet,
Institut for Psykologi, Syddansk Universitet**

Hvordan navigerer børn og unge i Covid-19 tider? Og hvordan støtter vi voksne dem bedst?

Mon du orker at læse mere om Covid-19 her i begyndelsen af et nyt år, hvor mange håber på en hverdag med lavere smittetal og udfasning af restriktioner, så vi kan få en normal hverdag igen? Indrømmet, vi er også corona-trætte. Vi skriver dog alligevel, for der er noget vigtigt, vi skal lytte til fra de undersøgelser, der i tiden pibler frem fra de sidste to års forskning i Covid-19 og den indflydelse restriktioner, frygt og sygdom har haft på befolkningen. Over hele linjen viser forskningen, at det særligt er de unge, der ser ud til at have mærket de negative konsekvenser af Covid-19. Undersøgelser peger på, at de unge har lavere velbefindende samt større risiko for at udvikle psykiske lidelser som angst og depression sammenlignet med voksne og ældre. Det er fund, som kan skræmme både forældre og andre voksne, som til dagligt har med børn og unge at gøre. Det forlyder, at der er større pres på henvisninger til PPR og børne- og ungespsykiatrien nu end for to år siden. Det er meget sandsynligt, at Covid-19 har medvirket til denne tendens. Budskabet om, at børn og unge har lidt under restriktionerne, har også nået det politiske system, så vi har set en større vilje til at holde skoler og dagtilbud åbne, og restriktionerne ser ud til at ramme mindre hårdt på skoleområdet i 2022. Dog kan vi ikke være sikre, fordi situationen hele tiden ændrer sig. Noget er ude af vores hænder, mens andet er op til os – så hvordan støtter og handler voksne omkring børn og unge bedst, når vi skal tage udgangspunkt i deres udvikling, trivsel og behov? Det er her, vi kan lade os inspirere fra forskning, der giver indsigt i, hvordan børnene og de unge har oplevet og håndteret de forskellige faser under Covid-19.

Artiklen her levner ikke plads til

en fyldestgørende gennemgang af emner og fund fra den efterhånden massive litteratur om Covid-19, og derfor trækker vi udvalgte eksempler frem på forskning (primært kvalitativ forskning foretaget i vestlig kontekst), der har undersøgt konsekvenserne af nedlukning for mental trivsel, familieliv, skoleliv og social kontakt. Sidst i artiklen præsenteres foreløbige tendenser fra en dansk kvalitativ undersøgelse for at kontekstualisere emnet.

Mental trivsel

Undersøgelser peger på, at nedlukningerne som følge af Covid-19 påvirkede en lang række områder som skole, socialt liv, familieliv, hobbyer og økonomi for børn og unge (Scott, Rivera et al. 2021), og en oversigtsartikel viser, at det særligt var afbrydelsen af skolen og det sociale liv, som var årsag til psykisk mistrivsel (Chaturvedi and Pasipanodya 2021). Men selvom den overvejende litteratur peger på et dyk i mental trivsel på befolkningsniveau særligt under første nedlukning (Sønderskov, Dinesen et al. 2020, Würtzen, Clausen et al. 2021), så peger undersøgelserne også på, at langt størstedelen har klarer sig ok igennem restriktionerne og den frygt, der fulgte med Covid-19, og at det mentale velvære steg igen, da restriktionerne blev fjernet henover 2020 (Sønderskov, Dinesen et al. 2020). Frygten har været størst i den første nedlukning i foråret 2020, mens undersøgelser viser, at nedlukningerne i 2021 ikke har været præget af den samme nervøsitet og frygt, da samfundet har været bedre forberedt på at håndtere stigende smittetal (Kutsar and Kurvet-Käosaar 2021). Børn og unge har generelt været godt opdateret på myndighedernes anbefalinger og har fulgt deres forældres

holdninger til Covid-19 og restriktioner. Mange har oplevet det meningsfuldt at følge anbefalingerne fra myndighederne, og dermed bidrage til at håndtere Covid-19 krisen.

Betydning for familielivet

En undersøgelse, der sammenligner oplevelserne fra børn og unge i alderen 7-17 år fra Canada, Estland og Schweiz (Stoeklin, Gervais et al. 2021) peger på, at hovedparten (ca. 80%) ikke oplevede store ændringer i forhold til deres familier som følge af nedlukninger, mens en mindre del (13%) oplevede en positiv forandring, og andre (8%) oplevede en forværring i deres familiesituation. For nogle børn og unge betød nedlukningen en oplevelse af mere nærhed, tid og nye oplevelser sammen med familien. Mange har også oplevet en større anspændthed, kedsomhed og konfliktniveau i familien, men ikke på »»

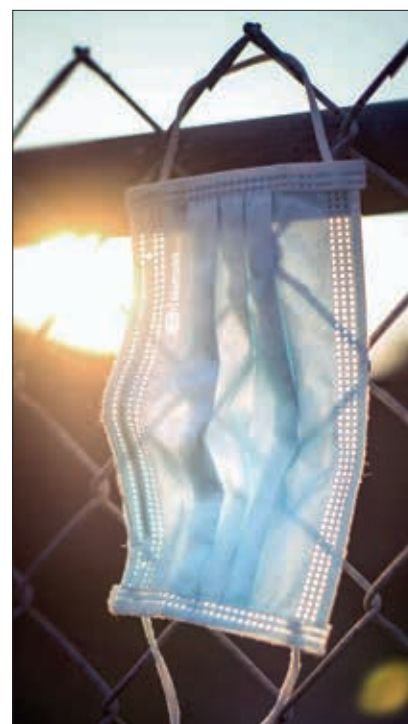

FOTO: UNSPLASH.COM

»» et problematisk niveau. Det er nok forventeligt, at ufrivillig intensiv kontakt udelukkende med få mennesker kan betyde, at man "går hinanden på nerverne" men også kan håndtere det nogenlunde. For en mindre del har det dog været på et bekymrende niveau. I familier, hvor forældre har oplevet et stort pres som følge af Covid-19 (eks. mistet job, oplevet større usikkerhed, lav kontrol og øget angst eller depression) har det i nogle tilfælde påvirket forældreevnen og børnene negativt og øget risikoen for overgreb samt svækket børnenes mulighed for at håndtere situationen på en sund måde (Brown, Doom et al. 2020, Spinelli, Lionetti et al. 2020). Muligheden for at komme i nødpasning i skolen har måske netop været en nødvendig støtte og aflastning i disse situationer.

Skoleliv og sociale kontakter

I forhold til børn og unges skoleliv og kontakt med jævnaldrende, viser internationale studier, at onlineundervisningen var mere udbredt i anden nedlukning i 2021 end i foråret 2020. Nogle har oplevet onlineundervisningen som positivt, bl.a. pga. følgende faktorer: at kunne sove længere om morgenen og undgå stress og jag, mulighed for at spise når man vil, få hjælp fra internettet til opgaver, mulighed for støtte fra hjemmegående forældre, samt færre afbrydelser og mindre støj, der har givet anledning til et bedre fagligt udbytte. Desværre har onlineundervisningen også betydet, at nogle ikke har fået den faglige hjælp, de havde behov for. Det går igen, at distancen og det sociale afsavn til jævnaldrende har været den ubetinget sværeste udfordring, der har efterladt nogle børn og unge ensomme og med følelsen af at have mistet mange, hvis ikke alle deres venner. Desuden giver flere udtryk for at være gået glip af meget, bl.a. de større elever, hvor afslutningsarrangementer i forbindelse med skolen er blevet aflyst, og man er gået glip af et ordentligt farvel (Kutsar and Kurvet-Käosaar 2021, Stoecklin, Gervais et al. 2021).

Reaktioner fra danske unge

Resultaterne og temaerne fra den internationale forskning genfindes til dels i den danske forskning, bl.a. i

FOTO: UNSPLASH.COM

en kvalitativ undersøgelse blandt 10. klasses elever. I foråret 2021 fik jeg, Aida H. Andersen, mulighed for at interviewe 19 unge fra 10. klasse på en privatskole i en større dansk provinsby. Interviewene foregik individuelt eller i en gruppe på to de allerførste dage af genåbningen af skolerne efter anden nedlukning af samfundet. Jeg spurgte dem alle om, hvad der var vigtigst for dem i livet, hvorfor de havde valgt 10. klasse, og hvordan de havde oplevet Covid-19 også i relation til det, der var vigtigst for dem generelt i livet. Analysen af materialet pågår stadig, så her gengives blot de foreløbige overordnede tendenser.

Indtil videre peger analysen på, at det ikke er Covid-19 i sig selv, men mere den Covid-19 relaterede nedlukning af samfundet, der har haft indvirkning på de unges hverdag, trivsel og oplevelse af sig selv. Netop nedlukningens betydning for de unges sociale liv og relationelle kontakt, blev

beskrevet som den gennemgående udfordring for de unge i forbindelse med Covid-19 pandemien.

Denne tendens bekræfter dermed de internationale undersøgelser og giver også god mening set fra et psykologisk og teoretisk perspektiv. Fra udviklingspsykologien ved vi, at nære relationer er afgørende for barnets udvikling, og at relationer til jævnaldrende har betydning for unges forståelse af sig selv og deres væren i verden. Også fra den eksistentielle psykologi og filosofi står relationer som afgørende for, at vi som mennesker kan være og blive os selv. Som østrigsk-jødisk eksistentiel filosof har Martin Buber i sit værk "Jeg og du" (Buber 1923/1997) beskrevet, hvordan relationen til den anden både kan være et middel og et mål. Relationen er et middel, der hvor vi opnår noget, fx trøst, forståelse, økonomiske midler eller samarbejde. Vi vil derfor altid have og være i relationer, der er et

middel til noget andet; sådan er vores liv helt naturligt. Men vi bliver først til "et jeg", når vi møder en anden også som "et du", dvs. som et mål i sig selv uden andre formål eller betingelser. Sådanne møder er intense og opstår kun i øjeblikke, men uden disse mødeøjeblikke er vi slet ikke mennesker, ifølge Buber. Med dette eksistentielle perspektiv sættes relationer og mødet med den anden således på spidsen. Perspektiveret til de unges liv og hverdag vil det betyde, at det ikke kun er væsentligt for de unge at have sociale relationer for at have det sjovt eller få hjælp og sparring, men det er væsentligt, at de unge også møder mennesker, så øjeblikke kan opstå, hvor formålet fortøner sig og relationen bliver målet og det vigtige i sig selv.

Med en generation, der er vant til skærme, sociale medier og online kommunikation, kunne man tro, at det ikke var noget problem at flytte deres undervisning og sociale liv fra fysisk kontakt til virtuel kontakt. De unge ser dog ud til at opleve stor forskel på online og fysisk kontakt, de beskriver online undervisning som udtrættende, og at fysiske relationer foretrækkes. For nogle af eleverne oplevedes det bedre fx at kunne spille computer med vennerne, end ingen kontakt, men flere fremhævede, hvordan det at møde mennesker i virkeligheden, når de fx på arbejde sad ved kasseapparatet, oplevedes afgørende for at føle sig i live og få energi. Det fysiske møde, selvom det er kort, når man arbejder som kasseassistent, vægtedes således som væsentligt for trivsel, også selvom de havde online kontakt til venner og veninder.

De unges oplevelser kan vi forstå både ud fra teorien om, at mennesker har brug for relationer som et middel til at opnå fx følelsen af at høre til; og ud fra behovet for at opleve mødeøjeblikke af intens karakter, hvor relationen i sig selv bliver et mål. Som fx det øjeblik, hvor kunden smiler bag mundbindet, ikke fordi Emma som kasseassistent gjorde noget specielt, men bare for at smile til et andet menneske. Herved bliver kontakten fysisk nærværende og for et øjeblik uden andet formål end at relatere som medmennesker.

Hvis relationer ikke kun har den funktionelle betydning som fx kon-

kret støtte og hjælp, men også har eksistentiel betydning dvs. er afgørende for i det hele taget at være og blive sig selv som menneske; så må fokus for voksne omkring børn og unge være på at støtte relationsdannelse ikke kun som et middel men også som et mål i sig selv. Den digitale kontakt ser ikke ud til at kunne erstatte den fysiske kontakt mellem unge mennesker, og det kan hænge sammen med, at den intense oplevelse af et mødeøjeblik også er en fysisk, kropslig erfaring, der er sværere at opnå via skærm.

Hvordan støtter vi bedst børn og unge?

Hvad kan vi uddrage fra forskningen om, hvordan vi bedst støtter børn og unge under og efter Covid-19 pandemien? På den ene side synes budskabet at være, at på trods af at børn og unge har oplevet den største nedgang i mental trivsel af alle aldersgrupper, så ser det også ud til at størstedelen har formået at tilpasse sig situationen uden de store, alvorlige konsekvenser og nogle har gode erfaringer med sig. Når restriktionerne blev løftet, viste undersøgelser, at den mentale trivsel steg igen. Det er en påmindelse om, at som mennesker er vi i stand til at tilpasse os, og at krisens indflydelse for langt de fleste er forbigående. Måske giver krisen netop nogle erfaringer med, som er nyttige og indsigtsgivende i forhold til, hvordan man håndterer svære situationer. Det kan være vigtigt at huske på som forældre og andre voksne omkring børn og unge, hvis vi selv bliver grebet af bekymring på egne og andres vegne. På den anden side viser studierne også, at mistrivsel for nogen har bidt sig fast, og at dette især skyldes sociale afsavn. De unge (fra ca. 13-20 år) er i større grad afhængige af kontakt til jævnaldrende og tænkes derfor at være ramt anderledes hårdt end yngre børn, der måske har profiteret af mere tid med familien. Selvom digitale løsninger gjorde det muligt kvantitativt at bruge tid med vennerne, så peger både undersøgelser og teori på, at det er en helt anden kvalitativ oplevelse at være fysisk til stede sammen, og at denne oplevelse er afgørende for udvikling og selvfølelse. Ser vi på udvikling og trivsel kan det digitale således ikke erstatte

oplevelsen af fysisk tilstedeværelse. På sin vis er det ikke en overraskelse, men pandemien har understreget dette og kalder dermed på en kritisk for-holden-sig til brugen af digitale medier i fremtiden. For når verden på et tidspunkt er fri af Covid-19 restriktioner, så kan vi ikke regne med, at den er blevet mindre digitaliseret. Hvis vi ønsker at støtte børn og unges udvikling og trivsel, må det derfor være vigtigt kærligt at opmuntre til sociale kontakter, der kan sanses og opleves og til, at voksne er åbne over for relationer med børn og unge, hvor relationen for et øjeblik er målet i sig selv. For det konstituerer os kvalitativt som mennesker. +

Litteratur

Brown, S. M., et al. (2020). "Stress and parenting during the global COVID-19 pandemic." *Child abuse & neglect* **110**(Pt 2): 104699-104699.

Buber, M. (1923/1997). *Jeg og Du [I and Thou]*. Denmark, Hans Reitzel.

Chaturvedi, S. and T. E. Pasipanodya (2021). "A Perspective on Reprioritizing Children's Well-being Amidst COVID-19: Implications for Policymakers and Caregivers." *Frontiers in Human Dynamics* **2**(18).

Kutsar, D. and L. Kurvet-Käosaar (2021). "The Impact of the COVID-19 Pandemic on Families: Young People's Experiences in Estonia." *Frontiers in Sociology* **6**(163).

Scott, S. R., et al. (2021). "'I hate this': A qualitative analysis of adolescents' self-reported challenges during the COVID-19 pandemic." *Journal of Adolescent Health* **68**(2): 262-269.

Spinelli, M., et al. (2020). "Parents' Stress and Children's Psychological Problems in Families Facing the COVID-19 Outbreak in Italy." *Frontiers in Psychology* **11**(1713).

Stoecklin, D., et al. (2021). "Lockdown and Children's Well-Being: Experiences of Children in Switzerland, Canada and Estonia." *Childhood Vulnerability Journal* **3**(1): 41-59.

Sønderskov, K. M., et al. (2020). "The depressive state of Denmark during the COVID-19 pandemic." *Acta Neuropsychiatrica* **32**(4): 226-228.

Sønderskov, K. M., et al. (2020). "Increased psychological well-being after the apex of the COVID-19 pandemic." *Acta Neuropsychiatrica* **32**(5): 277-279.

Würtzen, H., et al. (2021). "Mental well-being, health, and locus of control in Danish adults before and during COVID-19." *Acta Neuropsychiatrica*: 1-17.

Arbejdet blandt børn og unge i kølvandet på corona

Knap to år med corona-restriktioner i forskellig grad har sat spor hos børn og unge – og også hos de kirker og organisationer, der arbejder med denne målgruppe. Vi har bedt et par ledere om at dele deres oplevelser af konsekvenserne:

Maria Pahus, frivilligkoordinator i Kirken ved Søerne, Silkeborg. Leder i kirkens teenklub:

Vi har forsøgt at holde god kontakt med vores teenagere under nedlukningerne, blandt andet gennem online møder. Alle er med i klubben igen, og vi ser ingen tilbagegang. Hvis nedlukninger og restriktioner fortsætter, kan det dog godt komme til at gå ud over relationen. Hvis man ikke må være fysisk sammen, kan det blive svært at holde fast ved den gode vane at komme afsted til klub og være en del af det kristne fællesskab.

Vores oplevelse er, at vores teenagere er kommet godt igennem nedlukningerne og trives i klubben. Vi tager et par gode erfaringer med ind i

det videre arbejde. Fx har vi fokus på at lægge mere program udendørs, da det giver noget godt til samværet, og vi har fået startet en snapchat-gruppe, som vi stadig har glæde af.

Christian Rasmussen, generalsekretær i Kristeligt Forbund for Studerende (KFS):

Der er ikke kommet noget positivt ud af corona – det kan vi lige så godt være ærlige om. Men corona har understreget folks behov for fællesskab og har vist en hunger efter god bibelsk undervisning og forkyndelse, som er kerneydelser i KFS. Der er ingen, der tager for givet længere at kunne mødes og være i fællesskab. Det kunne mærkes på en lejr som Discipeltræf

i efteråret, hvor vi oplevede en tydelig taknemmelighed for at være sammen. Deltagerne tog medansvar i lejren, og der var en positiv tilgang til det hele.

Vores største opgave i kølvandet på corona-årene er at få formidlet DNA'et i det, vi gerne vil. Særligt blandt de korte gymnasie-generationer har vi en udfordring i dette, når et par årgange ikke har haft samme muligheder for at udleve KFS-visionen. Behovet for at være sammen er så stort, at man næsten bare ved at samle folk kan opfylde et behov. Men der er noget, vi vil, som er større end det. Det er ikke bare fedt at være sammen, men fedt at være sammen om noget, der har en retning. I KFS vil vi kende Jesus og gøre Jesus kendt, og det er klart udfordring nummer et at få den vision til at leve. +

KPI i nyt samarbejde om religionspædagogik

FOTO: UNSPLASH.COM

KPI er gået ind i et samarbejde om religionspædagogik gennem et konsortium tilknyttet Menighedsfakultetets nye Center for Praktisk teologi og Religionspædagogik. Konsortiet er tænkt som et arbejdsrum for flere frie organisationer, som sammen udvikler diverse religionspædagogiske projekter. For eksempel drømmer vi i KPI om at kunne udvikle et projekt, hvor vi tilbyder supplerende undervisning til lærer- og pædagogstuderende for at styrke den principielle tænkning om menneskesyn, dannelse og pædagogik fra et kristent perspektiv.

Konsortiet samler flere forskellige faglige ressourcer i et fagligt arbejdsforum, der kan udføre projekter til gavn for kirker, skoler og foreninger. Konsortiet erstatter således ikke KPI's

øvrige samarbejdsfora, men kvalificerer og forenkler udførelsen af diverse initiativer.

Vi drømmer om, at konsortiet må blive en forskningsbaseret ressource for foreninger, kirker, hjem og skoler, så gennemtænkningen og fagligheden må blive til praksis ude i virkeligheden – i tråd med KPI's øvrige aktiviteter. Vi håber, flere faglige samarbejdspartnere vil være med i dette arbejde. De første initiativer vil blive sat i søen fra sommeren 2022, og vi glæder os meget til at se samarbejdet folde sig ud – både gennem konkrete initiativer og gennem udvidelsen af gruppen af samarbejdspartnere. +

RELIGIONS- PÆDAGOGISK SYMPOSIUM

Den 18.-19. marts 2022
på Danhostel, Fredericia

KPI ønsker med symposiet at samle alle med interesse for religionspædagogisk teori og praksis, fx organisations-, skole- eller menighedsansatte, til et døgn med oplæg, debat og ideudveksling. Formålet er at udruste og inspirere religionspædagogiske nøglepersoner. »Religionspædagogisk« forstås i denne sammenhæng ikke snævert som det at formidle kristentro, men bredt som alt det, der har med opdragelse, undervisning, formidling og forkyndelse på grundlag af et kristent menneskesyn at gøre.

PRIS: 500 kr. pr. person (hvilket er ca. halv pris i forhold til symposiets faktiske udgifter). Søg evt. en menighed eller organisation, som du er knyttet til, om dækning af rejse og ophold.

TILMELDING: Skriv en e-mail eller send en sms (se info herunder) og oplys om:

- Navn
- Stilling
- Evt. religionspædagogisk opgave/interesse i fritid eller arbejde
- Telefon
- E-mail

Tilmelding senest den 11. februar 2022

ARRANGØR: Kristent Pædagogisk Institut (KPI)
E-mail: kpi@kpi.dk – mobil 20 20 41 34

KPI - pædagogik med værdi
KRISTENT PÆDAGOGISK INSTITUT

VELKOMMEN TIL FØLGENDE PROGRAM!

Fredag den 18. marts:

- 14.30 Kaffen er klar.
15.00 Velkomst og introduktion.
15.30 **Kristen oplæring i en post-kristen samtid.**
Oplæg ved institutleder i KPI, Hanne Terp Legarth. Afbrudt af pause fra 16.30-17.00.
18.00 Aftensmad.
19.00 Foredrag ved Foredrag ved religionspædagog og forfatter Birgitte Kjær: **Kristen formidling til børn og unge – et helikopterperspektiv.**
Debat.
21.30 Aftensang og evt. natbio med efterfølgende nattesæde.

Lørdag den 19. marts:

- 07.30 Morgenmad.
08.30 Morgensang med åndelig betragtning v. afdelingsleder og formand for KPI, Karen Aagaard.
09.00 **Dannelse versus forkyndelse som en religionspædagogisk udfordring**
Oplæg ved tre symposium-deltagere. Afbrudt af pause fra 09.45 til 10.15.
11.00 **Hvad har deltagerne på hjerte?**
Korte oplæg med efterfølgende respons.
Afbrudt af pause fra 11.45 til 12.15.
13.00 Tak for denne gang!
To-go-pose og afrejse.

KPI Akademi 2022-2023

Vi har optaget et hold på 15 til KPI Akademi i 2022-2023. Første kursusdag finder sted d. 17. januar, og KPI Akademiet løber over to år, hvor vi har otte samlinger med fordybelse i religionspædagogiske temaer. KPI's institutleder Hanne Terp Legarth er kursusleder. Undervisningen varetta-

ges af Carsten Hjort Pedersen, Hanne Terp Legarth samt timelærere. Vi glæder os meget til denne mulighed for at gå i dybden sammen og lære mere af hinanden på tværs af fag. De 15 studerende på KPI Akademi er:

Anders Vixø Kristensen, Anne Kruse Mølgaard, Emma Vinkel, Enok Breum

Mogensen, Frederik Mukai Hauge, Johanna Sonne Sørensen, Karoline Clausen-Myhre, Kristina Eskildsen, Kristina Nørgaard Schou Pedersen, Maja Dahlerup Aalbæk, Malene Futtrup Fibiger, Mathias Jepsen-Hansen, Rebecca Baltzer Stidsen, Signe Kjærgaard og Thilde Thuren. +

Efterskolekursus i november 2021

Vi var meget taknemmelige over at kunne samle ca 120 efterskolelærere fra hele landet til Efterskolekursus i november 2021 på Djurslands Efterskole. Emnet for kurset var "At bygge bro", og gennem tre foredrag ledte hovedtaleren professor Paul Otto Brunstad fra Norge os ind i en refleksion over, hvordan vi bygger bro mellem efterskoleelevernes flydende

hverdagsvirkelighed og evangeliets uforanderlige nåde og værdier. Kurset bød også på aktuelle workshops og en aftensamling om kønsidentitet ved Jacob Munk, hvilket blev til en vigtig samtale om en højaktuel sag. Efter mange aflysninger af arrangementer de sidste år, var det en gave at få dette døgn med fællesskab og erfaringsudveksling. +

Meld adresseforandring til KPI

KPI får ikke besked fra PostNord, når du flytter. Vi kan derfor kun sende Nyhedsbrevet til den korrekte adresse, hvis du selv kontakter KPI og oplyser om din nye postadresse.

- Send en e-mail til kpi@kpi.dk eller et brev til Ringivevej 113, 7323 Give.
- Ring til KPI på 2020 4134. Indtal besked, hvis der ikke er nogen ved telefonen.

- Send en sms til 2020 4134. I alle tilfælde: Oplys navn samt gammel og ny adresse.

Gaver til KPI

Hvis du ønsker at give en gave til KPI, kan den indbetales via din netbank. Vælg en af følgende to muligheder:

- **Indbetalingskort/girokort.** Vælg kort-type "01" og tast KPI's giro-nummer 16775029.

- **Bankoverførsel.** Overfør beløbet til KPI's konto i Danske Bank. Regnr. 1551 – kontonr. 0016775029.

Har du ikke netbank: Send bud efter et girokort på KPI's kontor.

- Din gave til KPI er fradragsberettiget på din selvangivelse (Ligningsloven § 8a), forudsat KPI har dit personnummer.
- KPI udsender i januar kvittering til alle, der har givet gaver i det forgangne år.